

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

18 noiembrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:
Președinte – Timofti Vladimir,
Judecători – Toma Nadejda, Boico Victor

a examinat admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de către avocatul Cașu Iulian în numele inculpatei Iftodii Svetlana și de către inculpată, împotriva sentinței Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 14 februarie 2006 și a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 decembrie 2019, în cauza penală în privința lui

Iftodii Svetlana XXXXX, născută la XXXXX.

Termenul de examinare:

prima instanță: 05.04.2005 – 14.02.2006

instanța de apel: 14.08.2020 – 17.12.2019

instanța de recurs: 09.06.2020 – 18.11.2020

A C O N S T A T A T :

1. Prin rechizitoriu, Iftodi Svetlana a fost învinuită în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 165 alin. (2) lit. d) Cod penal, cu semnele calificative: recrutarea și transferul unei persoane în scop de exploatare sexuală comercială prin servicii forțate săvârșită prin înșelăciune și abuz de poziție de vulnerabilitate, de două sau mai multe persoane.

1.1. Prin sentința Judecătoriei Rîșcani, municipiul Chișinău din 14 februarie 2006, Iftodii Svetlana a fost recunoscută vinovată în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 165 alin. (1) lit. b) c) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 7 (șapte) ani cu executare în penitenciar pentru femei.

Prin aceiași sentință a fost condamnată și Spatari Rodica, hotărârile judecătorești în privința căreia nu se contestă.

2. În sentință, prima instanță a constatat că:

Iftodii Svetlana având scopul de a o exploata sexual pe Tulgara Iana, prin înșelăciune și încredere, sub pretextul angajării la serviciu în calitate de frizeriță, la începutul lunii iulie 2003 a organizat transportarea ei cu automobilul la aeroportul din or. Odesa, Ucraina, de unde aceasta a plecat în or. Sтамbul, Turcia, unde a fost întâlnită de către persoane nestabilite de origine turcă, care i-au ridicat actele de identitate, transferând-o și

adăpostind-o în locuri special amenajate, și prin amenințare, cu aplicarea violenței, au impus-o să practice prostituția, adică exploatarea sexuală comercială, până în luna mai 2004, când a fost reținută de organele de drept a Turciei.

Astfel, prima instanță a constatat că prin acțiunile sale Iftodi Svetlana a comis infracțiunea prevăzută de art. 165 alin. (1) lit. b) c) Cod penal, cu semnele calificative: recrutarea și transferul unei persoane în scop de exploatare sexuală comercială prin servicii forțate săvârșită prin înșelăciune și abuz de poziție de vulnerabilitate.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către procurorul Eșanu Igor, prin care a solicitat casarea sentinței cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care Iftodi Svetlana să fie recunoscută vinovată în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 165 alin. (1) lit. d) Cod penal, cu stabilirea pedepsei de 15 ani închisoare.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 01 iunie 2006, apelul procurorului a fost respins ca nefondat, cu menținerea sentinței fără modificări.

5. Sentința a fost atacată cu apel de către inculpata Iftodii Svetlana și cu apel suplimentar avocatul Micu Andrei, în numele inculpatei.

5.1. În apelul său, inculpata a solicitat repunerea în termen a apelului, casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi decizii de achitare din lipsa elementelor constitutive a infracțiunii incriminate.

În motivarea apelului, inculpata a menționat că:

- în realitate procesul verbal din 15.02.2005 nu i-a fost citit, a scris în grafia chirilică că procesul verbal este scris corect și am pus semnătura. A solicitat ca procesului verbal din 15.02.2005 să fie dată apreciere critică, ofițerul de urmărire penală urma să întrerupă audierea după ce eu am refuzat să fac declarații și am solicitat avocat ales pe contract, cu toate acestea ofițerul de urmărire penală, samavolnic a adăugat în proces declarații care nu corespund adevărului, mai mult ca atât data întocmirii procesului verbal este indicat cu corectări (fiind prefăcută).

- la organul de urmărire penală vina nu a recunoscut-o, explicând că nu este vinovată și că nu a comis nici o infracțiune;

- ce ține de activitatea inculpatei în acea perioadă și anume începutul lunii iulie 2003, a evidențiat că la acel moment era în concediu de maternitate, având doi copii în vârstă de 10 luni, și anume Iftodii Cristian și Iftodii Eduard, născuți la 03.09.2002, la întreținere mai avea încă un copil minor în vârstă de 14 ani și anume Lașco Maia;

- nu a avut antecedente penale, este căsătorită, la moment are la întreținere 2 copii minori Iftodii Cristian și Iftodii Eduard;

- a solicitat să fie achitată deoarece nu a comis nici o infracțiune.

5.2. Avocatul Micu Andrei, în numele inculpatei, a solicitat casarea sentinței cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunile lui Iftodii Svetlana

să fie recalificate potrivit art. 220 Cod penal și pedepsirea inculpatei cu aplicarea art. 90 Cod penal.

În susținerea apelului, avocatul Micul Andei a menționat că:

- elementul constitutiv de recrutare al infracțiunii de trafic de persoane decede din considerentul că Svetlana a dorit doar să o ajute pe partea vătămată să ajungă în Turcia. Însuși partea vătămată a menționat faptul că a fost de mai multe ori în Turcia și dorește să plece din nou însă vrea să-și găsească un post de muncă mai avantajos din care motiv și s-a adresat la inculpată;

- odată ce Spatari Rodica a recunoscut vina de comitere a infracțiunii prevăzute de art. 220 alin. (1) Cod penal, a recunoscut pe deplin că cunoștea despre faptul că victima dorea să plece peste hotare ca să practice prostituția și a înlesnit-o pe ultima de a pleca peste hotare să practice prostituția, plus la aceasta a mai tras și foloase de pe urma acestui fapt primind de la Iftodii Svetlana 120 dolari;

- inculpata recunoaște parțial vinovăția și anume că a ajutat partea vătămată să plece în Turcia să practice prostituția benevol;

- inculpata recunoaște integral vinovăția de proxenetism.

6. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 decembrie 2019, apelurile părții apărării au fost respinse ca nefondate, cu menținerea sentinței fără modificări.

6.1. În motivarea soluției emise, instanța de apel a menționat că, inculpata nu a fost prezentă la pronunțarea sentinței și a fost reținută la 26 iunie 2019, fapt confirmat prin semnătură, în atare situație, potrivit prevederilor articolului 403 alin. (1) Cod de procedură penală, instanța de apel repune în termen apelul declarat, or, s-a constatat că întârzierea a fost determinată de motive întemeiate, inculpata fiind anunțată în căutare, termenul de declarare a apelului fiind calculat de la reținere.

În ședința de judecată în apel, inculpata a recunoscut parțial săvârșirea faptei imputate prin rechizitoriu, solicitând recalificarea de la art. 165 alin. (1), lit. b) și c) Cod penal în art. 220 alin. (1) Cod penal, cu aplicarea unei pedepse neprivative de libertate, iar instanța de apel a apreciat această solicitare ca fiind neîntemeiată.

În ședința de judecată în apel au fost verificate declarațiile și probele materiale examinate în ședința de judecată în primă instanță, și anume: declarațiile părții vătămată Tulgara I. (vol. II, f. d. 207-212); declarațiile martorului Carpovici O. (vol. II, f. d. 213); declarațiile martorului Dalițcaia N. (vol. II, f. d. 232 verso); declarațiile inculpatei Spatari R. (vol. II, f. d. 214-216); procesul – verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din 12 ianuarie 2005 din care rezultă că Tulgara I. a recunoscut-o pe Iftodii S. drept persoana care a recrutat-o și transportat-o în Turcia (vol. I, f. d. 11); raportul de expertiză medico-legală nr. 1178 din 22.03.05 conform căruia la Tulgara I. au fost depistate cicatrice pe suprafața anterioară a antebrațelor bilateral, ce

conform aspectului morfologic au fost produse în rezultatul acțiunilor traumatice a unor obiecte ascuțite, posibil în timpul indicat, mecanismul producerii cărora nu poate fi determinat, care au provocat o dereglare a sănătății de scurtă durată și se califică ca vătămări corporale ușoare (vol. II, f. d. 18).

Instanța de apel a notat că, urmărirea penală și judecata în primă instanță s-au desfășurat în strictă conformitate cu procedura prevăzută de lege și, respectiv, nu se constată încălcări care atrag nulitatea probelor administrate și a actelor procedurale efectuate. Starea de fapt și de drept constatată de prima instanță concordă cu circumstanțele stabilite și probele administrate, relevate în cuprinsul sentinței. Sentința cuprinde descrierea circumstanțelor cauzei constatate de instanța de judecată și enunțarea temeiurilor pentru condamnarea inculpatei în săvârșirea infracțiunii prevăzute la art. 165 alin. (1) lit. b) și c) Cod penal, cu indicarea motivelor pentru care se resping probele aduse în sprijinul apărării.

Probele prezentate în sprijinul învinuirii, cercetate și analizate de instanța de judecată, dovedesc cu certitudine vinovăția inculpatei în săvârșirea infracțiunii prevăzute la art. 165 alin. (1) lit. b) și c) Cod penal, prima instanță corect recalificând acțiunile inculpatei Iftodii Svetlana din art. 165 alin. (2) lit. d) Cod penal, în art. 165 alin. (1) lit. b) și c) Cod penal excluzând semnul calificativ lit. d) - de două sau mai multe persoane.

Instanța de apel cu certitudine a stabilit, că inculpata Iftodii Svetlana, de una singură, profitând de faptul că Tulgara I. se află într-o stare materială vulnerabilă, prin înșelăciune, promițându-i angajarea la serviciu în Turcia în calitate de frizeriță, i-a procurat acesteia bilet pentru plecare în străinătate, a transferat-o în Turcia unde aceasta a fost întâlnită de persoane de origine turcă, care au adăpostit-o în locuri special amenajate în scop de exploatare sexuală primind de la acesta bani în sumă de 250 dolari.

În context, a fost notat că partea vătămată și-a dat consimțământul de a fi recrutată și transportată fapt, ce nu înlătură răspunderea penală a inculpatei, dat fiind că partea vătămată a fost recrutată prin înșelăciune, acesteia fiindu-i promis că va activa în calitate de frizeriță și, fiind presată de situația de vulnerabilitate socială, prin aplicarea constrângerii psihice, a fost impusă de a acorda contrar voinței sale servicii sexuale contra plată.

La soluționarea chestiunii cu privire la pedeapsa stabilită inculpatei, a fost apreciat că prima instanță a acordat deplină eficiență prevederilor articolelor 7, 61 și 75 Cod penal, astfel fiind aplicată în limitele legii.

Temei pentru condamnarea inculpatei cu suspendarea executării pedepsei cu închisoare sau cu aplicarea unei pedepse mai blânde decât cea prevăzută de lege - nu sa constatat.

Interpretarea judiciară a prevederilor articolului 90 Cod penal, care constituie sediul instituției condamnării cu suspendarea a executării pedepsei, în raport cu circumstanțele cauzei, persoana inculpatului și gravitatea

infracțiunii săvârșite, precum și cu scopul legii penale enunțat la articolul 61 alin.(2) Cod penal, au determinat concluzia instanței de apel că în speță nu există teme legal pentru aplicarea acestora.

Față de lucrul judecat de primă instanță, instanța de apel a constatat o motivare amplă și temeinică a sentinței pronunțate cu privire la procesul de evaluare și apreciere a probelor prezentate de părți în raport cu fapta reținută prin sentință în sarcina inculpatei Iftodii Svetlana, astfel fiind în corespundere cu exigențele articolului 6 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

7. Nefiind de acord cu soluția instanței de apel, au declarat recursuri ordinare:

La 21 februarie 2020, inculpata Iftodii Svetlana, prin care a solicitat casarea sentinței și a deciziei instanței de apel din 17 decembrie 2019, cu dispunerea achitării din motiv că nu a comis fapta incriminată.

La 27 februarie 2020, avocatul Cașu Iulian în numele inculpatei, prin care, invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 8) și 15) Cod de procedură penală, a solicitat casarea deciziei instanței de apel cu remiterea cauzei la rejudecare.

La 03 iulie 2020, 10 iulie 2020, 15 iulie 2020 și 20 iulie 2020, inculpata Iftodii Svetlana a mai declarat recursuri ordinare, intitulându-le ca cereri de completare a recursului, în care au fost expuse critici cu privire la probatoriul administrat în speță, recurenta formulând aprecieri proprii asupra acestora.

7.1. În motivarea recursului din 21 februarie 2020, inculpata a menționat că:

- la baza sentinței de condamnate au fost puse declarațiile inculpatei din 15.02.2005, însă aceste declarații nu corespund adevărului întrucât au scris de către ofițerul de urmărire penală și fost semnate fără a fi citite. Astfel consideră că respectiva probă urmează a fi exclusă din dosar;

- la materialele cauzei nu sunt suficiente probe care să demonstreze vinovăția inculpatei;

- declarațiile părții vătămate nu au fost verificate în cadrul ședinței de judecată în instanța de apel;

7.2. În motivarea recursului, avocatul Cașu Iulian acționând în numele inculpatei, a menționat că:

- instanța a pronunțat o hotărâre de condamnare pentru o altă faptă decât cea pentru care condamnatul a fost pus sub învinuire. Modificarea învinuirii în cadrul judecării cauzei poate avea loc numai dacă prin aceasta nu se agravează situația inculpatului și nu se lezează dreptul lui la apărare;

- acuzatorul de stat urma să solicite reluarea cercetării judecătorești, în cadrul căroră a fi fost posibilă modificarea învinuirii, cu înaintarea învinuirii modificate inculpatelor. Instanța de apel în general nu s-a expus cu privire la acest argument al apărării;

- Iftodii Svetlana a fost audiată în calitate de bănuită la data de 15.02.2005, de la ora 17-00 până la ora 17-30, însă a fost recunoscută în calitate de bănuită abia la data de 15.02.2005 ora 18-00, adică după audiere (f.d. 117-119). În aceste circumstanțe consideră că procesul-verbal de audiere a bănuitului din 15.02.2005 este unul ilegal și nu poate fi pus la baza unei sentințe de condamnare.

8. Referință asupra recursurilor declarate, a fost depusă de către procurorul în secția reprezentarea învinuirii în Curtea Supremă de Justiție, Crijanovschi S., prin care a pledat pentru dispunerea inadmisibilității recursurilor, ca fiind vădit neîntemeiate.

9. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor declarate, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestora din următoarele considerente.

10.1. Cu referire la recursurile ordinare declarate de către inculpată, la 03 iulie 2020, 10 iulie 2020, 15 iulie 2020 și 20 iulie 2020, Colegiul penal notează că, potrivit art. 432 alin. (2) pct. 2) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că, recursul este declarat peste termen.

Dispozițiile art. 422 Cod de procedură penală, prevăd expres că termenul de recurs este de 30 de zile de la data pronunțării deciziei.

Din materialele dosarului rezultă că dispozitivul deciziei atacate a fost pronunțat la 17 decembrie 2019, inclusiv în prezența inculpatei Iftodii Svetlana, fapt confirmat prin procesul-verbal al ședinței de judecată din aceeași dată (f.d. 66, vol. 2), din care rezultă că inculpata a fost înștiințată despre ziua pronunțării deciziei motivate stabilită pentru data de 16 ianuarie 2020, după care a fost amânată pentru 03 februarie 2020.

Astfel, în speță, termenul de 30 zile se calculează, începând cu 03 februarie 2020 și a fost epuizat la 05 martie 2020 (inclusiv), însă potrivit amprentelor ștampilelor aplicate de oficiu poștal, inculpata a declarat primul recurs la data de 21 februarie 2020, după care a mai declarat recursuri la 03 iulie 2020, 10 iulie 2020, 15 iulie 2020 și 20 iulie 2020.

În acest sens, art. 230 alin. (2) Cod de procedură penală impune obligația îndeplinirii în termen a actelor de procedură, sub sancțiunea decăderii din exercițiul dreptului. Astfel, neexecutarea în termen a unui drept procesual, conform sancțiunii menționate, duce la pierderea acestuia.

Din cele constatate supra, Colegiul penal conchide că recursurile declarate de către inculpată la data de 03 iulie 2020, 10 iulie 2020, 15 iulie 2020 și 20 iulie 2020, nu se încadrează în condițiile prevăzute la art. 422 Cod de procedură penală, urmând a fi dispusă inadmisibilitatea acestora, ca fiind depuse peste termen.

10.2. Cu referire la recursurile ordinare declarate de către inculpată la 21 februarie 2020 și de către avocatul Cașu Iulian în numele inculpatei, Colegiul penal notează că deși respectivele recursului au fost declarate în termen, acestea nu conțin o motivare sub aspectul prezenței erorilor de drept prevăzute în calitate de temeiuri de recurs, astfel în speță fiind aplicabile prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, potrivit cărora, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul este vădit neîntemeiat.

În sensul art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel.

Erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Analizând conținutul recursului declarat de către inculpată, Colegiul penal reține că acest recurent nu a indicat nici unul din temeiurile pentru recurs prevăzute la art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală.

Totodată, reieșind din esența argumentelor expuse, care susține nevinovăția sa, solicitând achitarea din motiv că nu a comis nici o infracțiune, Colegiul penal conchide că aceste argumente se circumscriu temeiului pentru recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, potrivit căruia hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

Totodată din conținutul recursului declarat de către avocatul Cașu Iulian, Colegiul penal atestă că acest recurent a invocat aplicabilitatea la caz a temeiurilor de casare prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 8) și 15) Cod de procedură penală, potrivit cărora hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când: 8) nu au fost întrunite elementele infracțiunii sau instanța a pronunțat o hotărâre de condamnare pentru o altă faptă decât cea pentru care condamnatul a fost pus sub învinuire, cu excepția cazurilor reîncadrării juridice a acțiunilor lui în baza unei legi mai blânde; 15) instanța de judecată internațională, prin hotărâre pe un alt caz, a constatat o încălcare la nivel național a drepturilor și libertăților omului care poate fi reparată și în această cauză.

Verificând hotărârile atacate prin prisma temeiurilor de casare invocate de recurenți și a motivelor expuse, în sensul că inculpata nu este vinovată de comiterea infracțiunii imputate, Colegiul penal consideră ca neîntemeiate argumentele invocate, or instanța de apel judecând cauza și verificând probele

cu respectarea prevederilor art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală, le-a dat o apreciere justă potrivit art. 101 Cod de procedură penală din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludenței, veridicității și coroborării lor, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, ajungând la concluzia corectă cu privire la vinovăția lui Iftodii Svetlana în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 165 alin. (1) lit. b) c) Cod penal.

Potrivit art. 113 alin. (1) Cod penal se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componentei infracțiunii prevăzute de norma penală.

Colegiul penal reține, că acest temei include cazurile când nu a fost stabilită fapta care corespunde elementelor constitutive ale infracțiunii, nici mijloacele de probă prin intermediul cărora s-au constatat elementele constitutive, ori când nu au fost stabilite faptele care invocă circumstanțele atenuante și agravante ale infracțiunii.

La caz, prin rechizitoriu, Iftodii Svetlana a fost învinuită în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 165 alin. (2) lit. d) Cod penal, iar prima instanță, recalificând acțiunile inculpatei în sensul atenuării, prin sentință Iftodii Svetlana a fost recunoscută vinovată în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 165 alin. (1) lit. b) c) Cod penal.

La acest capitol Colegiul penal atestă că atât prima instanță cât și instanța de apel au înfăptuit descrierea elementelor constitutive a infracțiunii prevăzute de art. 165 alin. (1) lit. b) c) Cod penal, desfășurând clar și explicit, prin prisma probatoriului administrat, încadrarea faptei inculpatei în componența infracțiunii prevăzute de art. 165 alin. (1) lit. b) c) Cod penal.

Astfel, Colegiul penal constată că, instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), (5), 417 alin. (8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelurile părții apărării, aceasta cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată constatând întrunirea în speță a elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 165 alin. (1) lit. b) c) Cod penal.

Astfel, potrivit prevederilor art. 414 alin. (1) Cod de procedură penală instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.

Prevederile art. 414 alin. (5) Cod de procedură penală, stabilesc că instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel. Potrivit prevederilor art. 417 alin. (8) Cod de procedură penală decizia instanței de apel trebuie să conțină temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Colegiul penal consideră, că argumentele aduse de recurenți în susținerea solicitărilor sale, au constituit obiect de examinare în instanța de

apel, și asupra acestora instanța s-a expus în mod întemeiat, dând apreciere probelor în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar tuturor probelor în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, ajungând la o concluzie corectă privind vinovăția inculpatei în săvârșirea infracțiunii de trafic de ființe umane.

Cu referire la criticile recurenților privind modul de apreciere a probatoriului de către prima instanță și instanța de apel, Colegiul penal consideră necesar de a menționa, că potrivit prevederilor art. art. 27, 414 alin. (1) și (2) Cod de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel și poate da o nouă apreciere probelor din dosar.

Astfel, că aprecierea sau reaprecierea circumstanțelor cauzei în modul propus de către recurent, nu se conțin în temeiurile prevăzute la alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, și nu pot fi considerate ca motiv sub aspectul casării ca fiind ilegală a hotărârii contestate, deoarece instanța de recurs nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanțele de fond, aceasta fiind sarcina primordială a instanțelor respective.

În concluzie Colegiul penal atestă, că la examinarea cauzei de către instanța de apel au fost respectate prevederile legale prescrise de art. 414-419 Cod de procedură penală, iar temeiul prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, nu și-a găsit confirmarea la examinarea recursului.

Referitor la eroarea invocată de către avocatul Cașu Iulian și prevăzută de art. 427 alin. (1) pct. 15) Cod de procedură penală, Colegiul penal concluzionează, că acest temei nu și-a găsit confirmare la examinarea cauzei, întrucât însăși recurentul nu a expus nici o motivare în susținerea acestuia, fiind indicat declarativ.

Argumentele recurentului au fost combătute în decizia instanței de apel, care la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), (5), 417 alin. (8) Cod de procedură penală, hotărârea adoptată cuprinzând motive clare pe care se întemeiază soluția, motivare pe care instanța de recurs ordinar o însușește integral reieșind din temeinicia acesteia, acțiune ce este conformă practicii CtEDO, expusă la pct. 37 a hotărârii Albert c. România din 16.02.2010.

Prin urmare, Colegiul penal constată că, concluzia instanței de apel privind stabilirea vinovăției inculpatei Iftodii Svetlana în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 165 alin. (1) lit. b) c) Cod penal, corespunde circumstanțelor cauzei și criteriilor generale de judecare a cauzelor penale în

ordine de apel, soluția emisă fiind motivată și aplicată în limitele legii, iar la judecarea cauzei instanța nu a comis erorile de drept invocate în recursurile depuse, motiv din care se impune concluzia privind inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarat către avocatul Cașu Iulian în numele inculpatei Iftodii Svetlana și de către inculpată, ca fiind vădit neîntemeiate.

11. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 2) și pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de către avocatul Cașu Iulian în numele inculpatei Iftodii Svetlana și de către inculpată, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 decembrie 2019, în cauza penală în privința lui *Iftodii Svetlana XXXXX*, al avocatului Cașu Iulian în numele inculpatei și al inculpatei din 21 februarie 2020, ca fiind vădit neîntemeiate, iar ale inculpatei din 03 iulie 2020, 10 iulie 2020, 15 iulie 2020 și 20 iulie 2020, ca fiind declarate peste termen.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **30 decembrie 2020.**

Președinte

Timofti Vladimir

Judecătorii

Toma Nadejda

Boico Victor